

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20221001000880 по описа за 2022 година

С решение № 260614 от 03.10.2022г., постановено по т.д.н.№ 1074/2010г. по описа на СГС е оставена без уважение молбата на „СК-13 Финанс“ АД за възобновяване на производството по несъстоятелност на „Здравец Инженеринг“ ЕООД по реда на чл.744 от ТЗ. Съдът е счел, че процедура по чл.744,ал.1 от ТЗ не може да се осъществява когато производството по делото е прекратено по реда на чл.632, ал.4 от ТЗ,а е допустимо само когато производството по несъстоятелност е приключено с решение по чл.735 от ТЗ. Освен това е прието, че кредиторът не представя доказателства да е налице какво и да било имущество, собственост на длъжника. Всички имоти, посочени в молбата за възобновяване били собственост на трето лице. Твърдяната нищожност на постановленията за възлагане можела да бъде прогласена само по съдебен ред. Такива производства били водени на три съдебни инстанции и било прието че твърденията за нищожност на придобивното основание са неоснователни.

С подадената жалба се правят оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на постановеното решение. Изтъква се, че от данните по делото- установените от прокуратурата обстоятелства, нямало никакво

съмнение, че ЧСИ прехвърлил имотите на привиден кредитор. С ТР № 4/2017г-. било прието, че привидният кредитор не придобива собствеността върху имотите.

На следващо място се посочва, че СГС е отказал на основание чл.17 от ГПК да разгледа и да отговори на въпроса за вещно- прехвърлителното действие на постановленията за възлагане. Пзовава се и на чл.621 от ТЗ съгласно който съдът бил длъжен да взема становище по всички въпроси, които имат значение за решаването на делото.

Синдикът на „Здравец Инженеринг“ ЕООД / не е изразил становище по жалбата.

Самото дружество, чиято правосубектност се възстановява за нуждите на процеса също не е изразило становище.

Апелативният съд намира, че жалбата е подадена от легитимирана страна в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.744,ал.1 от ТЗ прекратеното производство по несъстоятелност се възобновява с решение на съда, когато в срок от една година след прекратяване на производството се освободят суми, заделени за оспорени вземания или се открие имущество, което не е било известно при прекратяването на производството по несъстоятелност.

Апелативният съд счита, че по този ред може да се възобнови както производство по несъстоятелност, прекратено по реда на чл. 735 от ТЗ, така и такова, прекратено на основание чл.632,ал.4 от ТЗ, тъй като в текста на разпоредбата не е посочено, че се прилага само за някои случаи на прекратяване. Освен това, тази логика отговаря на целта на производството по несъстоятелност - максимално удовлетворяване на вземанията на кредиторите на длъжника.

Легитимирани да направят искане за възобновяване са длъжникът или кредитор с прието или установено по съдебен ред вземане.

В случая дружеството, подало молбата за възобновяване е такъв кредитор и молбата е подадена в преклузивния едногодишен срок. Ето защо следва да бъде преценено дали са налице останалите предпоставки за

уважаване на искането, а именно дали са освободени суми, заделени за оспорени вземания или е открито имущество, което не е било известно при прекратяването на производството по несъстоятелност. Съгласно ал.2 на чл.744 ТЗ, ако новооткритото или освободено имущество не е достатъчно, за да покрие разходите за производството, съдът може да откаже възобновяването, освен ако заинтересовано лице не предплати определената за целта сума.

Въззивният съд счита, че в случая не се доказва да е налице третата предпоставка за уважаване на искането за възобновяване, а именно наличие на новооткрито имущество, принадлежащо на несъстоятелния длъжник. Имотите, описани в допълващата молба от 13.01.2022г., за които се твърди, че представляват такова имущество, видно от приложените по делото постановления за възлагане, са придобити от трето лице. Докато със съдебно решение не бъде установено, че това придобиване е нищожно, както твърди жалбоподателят, имотите се считат за собственост на купувача по публичните продажни. В този смисъл към настоящия момент не може да се приеме, че е налице новооткрито имущество по смисъла на чл.744, ал.1, т.2 от ТЗ.

Несъстоятелни са доводите, че съдът е длъжен да направи преценка на постановленията за възлагане по реда на чл.17, ал.2 от ГПК. Съгласно тази норма при решаване на делото, съдът се произнася инцидентно по валидността на административните актове независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол, а по законосъобразността им само когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му. Постановлението за възлагане не е административен акт. То се издава от съдебния изпълнител в изпълнение на възложените му от закона правомощия и представлява волеизявление на същия. Това постановление подлежи на отмяна в предвидените от закона случаи, а недействителността му може да бъде прогласена по исков ред. Евентуална нищожност на придобиването на имотите поради това, че същите са възложени на привиден кредитор може да бъде констатирана в съдебен процес относно собствеността върху имотите или в такъв за установяване на несъществуване на изпълняемото право. В рамките на производството по чл.744 от ТЗ обаче съдът не е компетентен да се произнесе по този въпрос.

С оглед на изложеното изводът на първоинстанционния съд, че подадената молба е неоснователна е правилен и законосъобразен и обжалваното решение ще следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното и същия смисъл, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260614 от 03.10.2022г., постановено по т.д.н.№ 1074/2010г. по описа на СГС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____